

BOSNA I HERCEGOVINA  
BRČKO DISTRIKT BOSNE I HERCEGOVINE  
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA  
BOSNE I HERCEGOVINE  
Broj: 96 0 Ps 162831 24 Ps  
Brčko, 17.04.2025. godine

## U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sudija Alisa Musić, u pravnoj stvari tužitelja d.o.o. „BUK PROMET“ Bijeljina, građevinsko-trgovačko preduzeće, Pavlovića put 89, Popovi, Bijeljina, koga zastupa zastupnik po zakonu, direktor J.G. i punomoćnik Vojislav Drašković, advokat iz Bijeljine, protiv tuženog Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, Vlada Brčko distrikta BiH, Odjeljenje za javne poslove, Bulevar mira broj 1 Brčko, koga zastupa zastupnik po zakonu Pravobranilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, radi sticanja bez osnova, v.sp. 763.450,96 KM, nakon održane usmene, neposredne, glavne i javne rasprave zaključene dana 17.04.2025. godine u prisustvu punomoćnika tužitelja i zamjenika pravobranioca Ivane Stjepanović za tuženog, donio je sljedeću

## P R E S U D U

### I

Odbija se u cijelosti kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja kojim je tražio da sud obaveže tuženog da tužitelju, na ime sticanja bez osnova, isplati iznos od 763.450,96 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 22.08.2023. godine pa do konačne isplate, kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka u roku od 30 dana, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

### II

Obavezuje se tužitelj da tuženom, na ime troškova parničnog postupka, isplati iznos od 5.002,50 KM, u roku od 30 dana od dana prijema prepisa presude.

## Obrazloženje

Tužitelj je putem punomoćnika dana 15.03.2024. godine podnio tužbu protiv tuženog radi sticanja bez osnova. U tužbi je naveo da je sa tuženim bio u poslovnom odnosu po osnovu Ugovora o izvođenju radova od dana 16.02.2022. godine pod brojem 13-002159/21, broj akta: 03-1416RS-0046/22 i Aneksa tog ugovora od dana 04.03.2022. godine, čiji je predmet bio nastavak radova na izgradnji objekta „Gradski stadion u Brčko distriktu BiH“ (IV faza gradnje). Dana 10.08.2023. godine ovaj Ugovor je raskinut izjavom o jednostranom raskidu ugovora, broj predmeta: 13-002159/21, broj akta: 01.1-1528ZN-103/23. Tužitelj dalje navodi da je po predmetnom Ugovoru izveo radove u vrijednosti od 2.051.943,43 KM od čega je po prethodno ispostavljenim situacijama (osam privremenih situacija) naplatio iznos od 1.753.355,95 KM. Na ime penala zbog kašnjenja u izvođenju radova tužitelj je tuženom platio iznos od 381.725,48 KM (5% vrijednosti ugovorene cijene radova, član 4. stav 10 Ugovora o izvođenju radova). Tužitelj ističe i da je po članu 8. Ugovora obezbijedio i безусловnu bankarsku garanciju za dobro izvršenje ugovora na iznos od 10% ugovorene cijene, odnosno na iznos od 763.450,96 KM kod Nova banka a.d. Banja Luka. Iako je tuženi prethodno naplatio ugovornu kaznu – penale zbog kašnjenja, aktivirao je i predmetnu garanciju pa je i po tom osnovu naplatio iznos od

763.450,96 KM. Rok za isplatu garancije je bio 22.08.2023. godine. Ugovorom o izvođenju radova, odnosno članom 11. Ugovora, je predviđena primjena posebnih uzansi o građenju, a odredbama od 51 do 57 uzansi je regulisana ugovorna kazna. I Zakonom o obligacionim odnosima je regulisana ugovorna kazna odredbama od 270 do 273. Aktiviranje bankarske garancije od 10% vrijednosti ugovorenih radova prema Ugovoru o izvođenju radova predviđeno je u slučaju regulisanom članom 4 stav 6 Ugovora, dakle ako izvođač ne otpočne sa izvođenjem radova u roku od 5 dana po uvođenju u posao, naručilac ima pravo da izvođaču ostavi naknadni primjeren rok, a ukoliko ni u naknadnom primjerenom roku izvođač ne otpočne sa izvođenjem radova, ugovor će biti raskinut jednostranom izjavom volje naručioca koji zadržava pravo da u cijelosti protestira garanciju banke za dobro izvršenje posla i nadoknadi nastalu štetu. Tuženi je aktivirao garanciju tek nakon raskida ugovora, dakle suprotno odredbama Ugovora o izvođenju radova i to bez pravnog osnova, prema mišljenju tužitelja. Pored toga je naplatio i penale zbog kašnjenja u maksimalnom iznosu od 5% ugovorene vrijednosti radova. Stoga je, po mišljenju tužitelja, tuženi stekao bez osnova iznos od 763.450,96 KM. Dakle, predmet ove tužbe nisu izvedeni, a neplaćeni radovi, niti je predmet tužbe zadržani depozit od 5% za otklanjanje eventualnih nedostataka, koji se prema članu 7. Ugovora zadržava do isteka garantnog roka (24 mjeseca od zapisničke primopredaje izvedenih radova).

U odgovoru na tužbu tuženog od 21.05.2024. godine tuženi je istakao da osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Navodi da je tuženi, nakon provedenog otvorenog postupka javnih nabavki radova pod nazivom „Nastavak radova na izgradnji objekta Gradski stadion u Brčko distriktu BiH – IV faza izgradnje, zaključio sa najpovoljnijim ponuđačem, odnosno grupom ponuđača „Buk promet“ d.o.o. Bijeljina i „Safir“ d.o.o. Gacko (koju firmu predstavlja Buk promet d.o.o. Bijeljina) Ugovor o izvođenju radova broj: 13-002159/21 od 16.02.2022. godine. Za izvođenje radova ugovorena je cijena u visini od 7.643,509,60 KM sa uračunatim PDV-om i sa troškovima (član 2. Ugovora). Po osnovu ovog Ugovora izvođač se obavezao da će izvesti nastavak radova na izgradnji objekta Gradski stadion u Brčko distriktu (IV faza gradnje) i to u roku određenom u članu 4 stav 1 Ugovora, 15 mjeseci od dana uvođenja izvođača u posao. Uvođenje izvođača u posao obavljeno je nakon dostavljanja garancije za dobro izvršenje posla, o čemu je sačinjen zapisnik, što je konstatovano i upisom u Građevinski dnevnik dana 21.03.2022. godine. Članom 4 Ugovora je ugovoreno da validnost garancije za dobro izvršenje posla treba da bude duža za 60 dana od ugovorenog roka za izvođenje radova kako bi se u periodu trajanja iste izvršila primopredaja radova kao i konačni obračun izvedenih radova. Kako je bilo kašnjenja sa radovima prema dinamičkom planu, o čemu je upozoravan izvođač radova preko građevinskog dnevnika, tužitelju je od strane naručitelja dana 19.05.2022. godine upućen zahtjev za intenziviranje radova, a zatim i novi zahtjev dana 14.11.2022. godine. Tužitelj je tuženom dana 01.03.2023. godine uputio zahtjev za izmjenu ugovornih uslova uslijed promijenjenih okolnosti, odnosno da se izmijene ugovorena cijena i rok za završetak radova. Nakon niza održanih sastanaka, dana 13.04.2023. godine tužitelj je kao izvođač uputio novi zahtjev za izmjenu Ugovora u pogledu cijene i roka. Tužitelj je odbijen sa zahtjevom jer je članom 5. Ugovora predviđeno avansno plaćanje sredstava, nakon uvođenja u posao kako bi se izbjegao učinak porasta cijena na tržištu za vrijeme ugovornog perioda, pa su ugovoreni uslovi ostali neizmijenjeni. Odredbom člana 5 stav 1 i 2 Ugovora je određeno da naručilac može izvršiti avansno plaćanje izvođaču radova u visini od 30% od ugovorene cijene, u roku od 45 dana od uvođenja u posao, uz obavezu izvođača da uz avansnu situaciju dostavi bezuvjetnu garanciju banke u visini avansa. Dobivena avansna sredstva izvođač će prvenstveno koristiti za blagovremenu nabavku materijala i opreme neophodne za uspješno izvršenje obaveza po Ugovoru. Dana 25.05.2023. godine održan je novi sastanak

na kojem je tužitelj kao izvođač izjavio da nastavlja sa radovima na projektu i da je zaključio ugovore sa većim brojem proizvođača. Dana 13.07.2023. godine tužitelj je tražio saglasnost za produženje bankovne garancije i to na 4 mjeseca, a dana 20.07.2023. godine je uputio novi zahtjev za produženje roka i to do 31.12.2023. godine, ne navodeći razloge kašnjenja i neispunjavanja ugovornih obaveza i razloge za produženje ugovora. Do dana 25.07.2023. godine tužitelj je kao izvođač ispostavio fakture u iznosu od 1.753.355,95 KM, što od ukupne vrijednosti ugovora 7.634.509,60 KM čini 22,96% izvedenih radova, nakon čega je obustavio izvođenje radova u potpunosti. Nakon proteka roka za završetak radova na objektu, započeta je primjena kaznenih odredbi iz člana 4 stav 10. Ugovora kojim je ugovoreno da ukoliko izvođač svojom krivicom ne izvede sve radove u roku utvrđenom u ovom članu, da je dužan platiti naručitelju penale od 0,1% ugovorene vrijednosti iz člana 2 Ugovora za svaki dan kašnjenja, a maksimalno 5% ugovorene cijene radova, o čemu je investitor obavijestio izvođača. Međutim, izjavom o jednostranom raskidu ugovora od 10.08.2023. godine raskinut je Ugovor o izvođenju radova. Tužitelj je osigurao bankovnu garanciju za uredno izvršenje ugovora od 17.03.2022. godine, čija odgovornost je isticala dana 17.08.2023. godine u 16.00 sati i to u iznosu od 10% od vrijednosti ugovora što iznosi 763.450,96 KM, a sve kako bi se osiguralo poštivanje ugovornih obaveza u skladu sa dogovorenim uslovima. Banka se obavezala neopozivo i bezuvjetno platiti iznos u roku od tri dana po prijemu pismenog zahtjeva, a koji sadrži izjavu da izvođač radova ne ispunjava svoje obaveze iz ugovora ili iste neuredno ispunjava. Tuženi je dana 11.08.2023. godine Direkciji za finansije dostavio obavijest o neispunjavanju obaveze iz Ugovora i zahtjev za protest bankovne garancije za uredno izvršenje ugovora u iznosu od 763.450,96 KM. Tužitelj tvrdi da je tuženi imao pravo aktivirati garanciju samo u slučajevima iz člana 4 stav 6 Ugovora, odnosno ukoliko izvođač ne započne sa izvođenjem radova u roku od 5 dana po uvođenju u posao i u naknadno ostavljenom roku. Međutim, tuženi smatra da je odredbom člana 8 stav 1 Ugovora određeno da je prva obaveza izvođača da naručitelju u roku od 15 dana od dana prijema potpisanog ugovora i naloga za nabavku radova, dostavi bezuvjetnu bankovnu garanciju za dobro izvršenje ugovora u iznosu od 10% od vrijednosti ugovorenog iznosa, sa rokom validnosti 60 dana dužim od roka završetka radova predviđen ugovorom. U bankovnoj garanciji je jasno navedeno da ona ističe 17.08.2023. godine te da će banka u roku od tri dana, po prijemu zahtjeva i izjave o neispunjenju ugovora, ispuniti svoju obavezu. Prema odredbi člana 6 stav 5 Ugovora je ugovoreno da, ukoliko izvođač ne otkloni nedostatke na izvršenim radovima, naručitelj ima pravo da odmah raskine ugovor i da u cijelosti protestuje garanciju za dobro izvršenje ugovora, a bankovna garancija je ugovorena ne samo za članove 4 stav 6 Ugovora, nego i za neispunjenje obaveza iz ugovora ili za neuredno ispunjenje obaveza zbog čega je i ugovorena sa rokom validnosti 60 dana dužim od roka završetka radova predviđenih Ugovorom.

Tokom postupka tužitelj je istakao da Ugovor o izvođenju radova tužitelj nije izvršio u roku, što nije sporno među strankama, niti je sporno da je Ugovor raskinut jednostranom izjavom o raskidu Ugovora. Zbog kašnjenja su naplaćeni penali te je naplaćena bankarska garancija za dobro izvršenje posla, ali tužitelj cijeni da nisu nastupili uslovi iz Ugovora za naplatu bankarske garancije u visini od 763.450,96 KM, pa je taj iznos tuženi naplatio bez pravnog osnova (sticanje bez osnova). Predložio je da sud usvoji tužbeni zahtjev te da obaveže tuženog da tužitelju nadoknadi i troškove postupka koje je opredijelio na troškove sudske takse na tužbu i presudu po odluci suda, za sastav tužbe 3.750,00 KM (uvećano za 25% na ime paušala), za zastupanje na dva ročišta iznos od 3.000,00 KM, te za izgubljeno vrijeme za ukupno 6 sati po 90,00 KM iznos od 540,00 KM.

Tuženi je tokom postupka istakao da nije sporno da su stranke bile u ugovornom odnosu, da se radi o IV fazi izgradnje gradskog stadiona, da je kao sredstvo osiguranja posla bilo ugovoreno 10% od ukupne vrijednosti Ugovora, a taj iznos je protestiran zbog neispunjenja ugovora, odnosno ugovornih obaveza od strane tužitelja kao izvođača. Naveo je da su naplaćeni i penali prema članu 4 stav 10 Ugovora o izvođenju radova, ali da naplata penala ne isključuje naplatu bankarske garancije jer je upravo bankarska garancija zaštita od neizvršenja posla te takva garancija predstavlja instrument osiguranja najvećeg stepena. I nakon raskida Ugovora postoji obaveza banke da isplati iznos po bankarskoj garanciji u slučaju neispunjenja ugovornih obaveza ili zakašnjenja u ispunjenju ugovornih obaveza. Predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti kao neosnovan te da obaveže tužitelja da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka koje je opredijelio pismenim troškovnikom.

Tokom postupka, na prijedlog stranaka, izvedeni su dokazi čitanjem materijalne dokumentacije: Ugovor o izvođenju radova broj predmeta: 13-002159/21, broj akta: 03-1416RS-0046/22 od 16.02.2022. godine potpisan dana 18.02.2022. godine, aneks Ugovora o izvođenju radova broj predmeta: 13-002159/21, broj akta: 03-1416RS-0059/22 od 04.03.2022. godine potpisan dana 11.03.2022. godine, izjava o jednostranom raskidu Ugovora broj predmeta: 13-002159/21, broj akta: 01.1-1528ZN-103/23 od 10.08.2023. godine, okončana situacija tužitelj broj 05/2024 od 18.01.2024. godine, osma privremena situacija tužitelja broj 176/2023 od 11.07.2023. godine, sedma privremena situacija tužitelja broj: 119/2023 od 28.04.2023. godine, šesta privremena situacija broj: 83/2023 od 29.03.2023. godine, peta privremena situacija tužitelja broj: 34/2023 od 08.02.2023. godine, četvrta privremena situacija broj 04/2023 od 04.01.2023. godine, treća privremena situacija tužitelja broj: 255/2022 od 14.10.2022. godine, druga privremena situacija tužitelja broj: 197/2022 od 16.08.2022. godine, prva privremena situacija tužitelja broj: 160/2022 od 27.06.2022. godine, garancija za uredno izvršenje ugovora broj 1002908413 od 17.03.2022. godine – Nova banka a.d. Banja Luka, zahtjev za protest garancije za uredno izvršenje ugovora broj: 13.4-04.2-954/23 od 15.08.2023. godine, dopis Nove banke a.d. Banja Luka tužitelju od 17.08.2023. godine, građevinski dnevnik od 21.03.2022. godine, zahtjev za intenziviranje radova Vlade Brčko distrikta BiH, Odjeljenja za javne poslove od 19.05.2022. godine, zatim od 14.11.2022. godine, zahtjev za izmjenu ugovornih uslova broj: 55/2023 iz marta 2023. godine, zatim broj: 104/2023 od 13.04.2023. godine, odgovor na zahtjev za izmjenu ugovorenih uslova od 11.05.2023. godine, dopis tužitelja Vladi Brčko distrikta BiH broj: 193/2023 od 20.07.2023. godine, odgovor na dopis broj 193/2023 od 20.07.2023. godine upućeno tužitelju 25.07.2023. godine od strane Vlade Brčko distrikta BiH, obavještenje Vlade Brčko distrikta BiH upućeno tužitelju od 07.08.2023. godine, obavještenje broj predmeta: 13-00159/21 od 11.08.2023. godine, zahtjev tužitelja broj: 190/2023 od 13.07.2023. godine, obavijest o završetku radova tužitelja broj: 204/2023 od 10.08.2023. godine, zahtjev za oslobađanje gradilišta od lica i stvari broj predmeta: 13-002159/21 od 11.08.2023. godine, fotokopija građevinskog dnevnika od 08.09.2022. godine do 10.08.2023. godine (od I do IX), zapisnik od 09.03.2023. godine, zapisnik od 16.03.2023. godine, zapisnik od 30.03.2023. godine, zapisnik od 18.05.2023. godine, zapisnik od 25.05.2023. godine. Provedeni su dokazi saslušanjem svjedoka R.S., N.R. i M.Z..

Na osnovu ocjene navoda stranaka, kao i savjesne i brižljive ocjene izvedenih dokaza, kako ocjene svakog dokaza pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj vezi, u smislu odredbe člana 8 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj: 28/18 i 6/21, u daljem tekstu ZPP), sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga.

Uvidom u Ugovor o izvođenju radova od 18.02.2022. godine sud je utvrdio da je isti zaključen između Brčko distrikta BiH (Vlada Brčko distrikta BiH, Odjeljenje za javne poslove) kao naručilac i grupe ponuđača „BUK PROMET“ d.o.o. Bijeljina i „SAFIR“ d.o.o. Gacko (koju predstavlja „Buk Promet“ d.o.o. Bijeljina) kao izvođač, da je predmet Ugovora određen članom 1 po kojem se izvođač obavezao da za račun naručioca izvede nastavak radova na izgradnji objekta Gradski stadion u Brčko distriktu BiH (IV faza izgradnje), prema uslovima iz Tenderske dokumentacije od 07.10.2021. godine za cijenu od 7.634,509,60 KM sa uračunatim PDV-om. Članom 4 stav 1 Ugovora je ugovoreno da rok za izvršenje radova iznosi 15 mjeseci od dana uvođenja izvođača u posao od strane naručioca, a što će se učiniti nakon dostavljanja garancije za dobro izvršenje posla o čemu će se sačiniti zapisnik te će se isto konstatovati i u građevinski dnevnik. Stavom 2 istog člana je ugovoreno da validnost garancije za dobro izvršenje posla treba da je duža za 60 dana od ugovorenog roka za izvođenje radova, kako bi se u periodu trajanja garancije izvršila primopredaja radova kao i konačni obračun izvedenih radova. Stavom 4 istog člana je ugovoreno da će se na dan dostavljanja garancije za dobro izvršenje posla izvršiti zapisničko uvođenje u posao, što se konstatuje u građevinskom dnevniku. Stavom 6 člana 4 Ugovora je određeno da ukoliko izvođač ne otpočne sa izvođenjem radova u roku od 5 dana po uvođenju u posao, naručilac ima pravo da izvođaču ostavi naknadni primjeren rok. Ukoliko ni u naknadnom roku izvođač ne otpočne sa izvođenjem radova, ugovor će biti raskinut jednostranom izjavom volje naručioca koji zadržava pravo da u cijelosti protestira garanciju banke za dobro izvršenje posla i nadoknadi nastalu štetu. Stavom 10 člana 4 Ugovora je određeno da ukoliko izvođač svojom krivicom ne izvede radove u roku utvrđenom u članu 4 Ugovora, dužan je platiti naručiocu penale u visini od 0,1% ugovorene vrijednosti iz člana 2. Ugovora, za svaki dan zakašnjenja, a maksimalno 5% od ugovorene cijene radova.

Članom 5 stav 1 Ugovora je ugovoreno da naručilac može izvršiti avansno plaćanje izvođaču radova u iznosu od 30% od ugovorene cijene, u roku od 45 dana po zapisničkom uvođenju u posao, uz obavezu izvođača da, uz avansnu situaciju, dostavi безусловnu garanciju banke u visini avansa. Primljeni avans će se vraćati sukcesivno kroz umanjenje naplate po ispostavljenim privremenim i okončanim situacijama. Stavom 2 ovog člana je ugovoreno da će izvođač radova dobijena avansna sredstva primarno koristiti za blagovremenu nabavku materijala i opreme neophodnih za uspješno izvršenje obaveza po Ugovoru. Stavom 3 istog člana je ugovoreno da će se ovjera ispostavljenih situacija izvršavati u roku od 15 dana, a plaćanje istih će se vršiti u roku od 30 kalendarskih dana od dana ispostavljenih fakture za izvršene radove koji su predmet ugovora. Obračunski period za ispostavljanje privremenih situacija ne može biti kraći od jednog mjeseca.

Nadalje, odredbom člana 6 Ugovora je ugovoreno da je izvođač dužan, prije početka izvođenja radova, na poziv naručioca, pismenim putem, dostaviti ime stručnog lica koji će rukovoditi ugovorenim radovima (stav 1), naručilac je obavezan imenovati stručno lice za nadzor nad izvođenjem radova (stav 2), nadzorni organ će kontrolisati kvalitet i kvantitet izvršenih radova, ovjeravati gradilišnu i obračunsku dokumentaciju, izvršiti pregled, primopredaju i konačan obračun izvedenih radova (stav 3), a ako se u toku radova utvrdi da kvalitet i kvantitet radova ne odgovaraju ugovorenim, nadzorni organ će pismenim putem naložiti izvođaču da u određenom roku otkloni uočene nedostatke (stav 4). Ukoliko izvođač ne otkloni konstatovane nedostatke, naručilac ima pravo da odmah raskine ugovor i da u cijelosti protestira garanciju za dobro izvršenje

posla. Naručilac može, na teret izvođača, da angažuje drugog izvođača da otkloni nedostatke (stav 5 člana 6 Ugovora).

Odredbom člana 10 Ugovora je ugovoreno da naručilac može jednostrano raskinuti ugovor i zadržati pravo na naknadu štete, između ostalog, u slučaju da izvođač kasni sa izvođenjem radova duže od perioda za koji se obračunava maksimalan iznos penala (50 dana), a zakašnjenje nije posljedica vanrednih okolnosti (tačka 2 stav 1 člana 10 Ugovora), kao i u slučaju da izvođač na zahtjev nadzornog organa ili Komisije za primopredaju izvedenih radova ne otkloni konstatovane nedostatke u predviđenom roku (tačka 6 stav 1 člana 10 Ugovora). Obavještenje o jednostranom raskidu Ugovora mora se dostaviti drugoj ugovornoj strani isključivo u pismenom obliku i obavezno je navesti osnov raskida ugovora (stav 3 ovog člana).

Sud je utvrdio da je predmetni Ugovor o izvođenju radova potpisan od strane direktora tužitelja u ime grupe ponuđača, te od strane R.S. kao šefa Odjeljenja za javne poslove ispred naručioca posla, dana 18.02.2022. godine.

Uvidom u građevinski dnevnik I/1 od 21.03.2022. godine sud je utvrdio da je sačinjen zapisnik o uvođenju izvođača u posao na taj dan, te je kao nadzorni organ imenovan M.Z., dok je odgovorni izvođač radova ovdje tužitelj.

Iz zahtjeva za intenziviranje radova od 19.05.2022. godine slijedi da je Vlada Brčko distrikta BiH-Odjel za javne poslove ovdje tužitelju uputio ovaj zahtjev jer se od dana uvođenja u posao do dana pisanja ovog zahtjeva (2 mjeseca) uveliko narušava dostavljeni dinamički plan što udaljava od planirane dinamike izvođenja radova. Vrijeme koje je preostalo do isteka ugovorenog roka (13 mjeseci) je tada još uvijek bilo dovoljno za uspješnu realizaciju ugovorenih obaveza.

Iz zahtjeva za intenziviranje radova od 14.11.2022. godine slijedi da je Vlada Brčko distrikta BiH-Odjeljenje za javne poslove u zahtjevu prema ovdje tužitelju izrazila zabrinutost zbog kašnjenja u izvršenju ugovornih obaveza posebno kada je riječ o pozicijama radova koje se nalaze na kritičnom putu. Investitor ulaže maksimalne napore da obezbijedi potrebna sredstva za završetak projekta izgradnje Gradskog stadiona (dalje faze gradnje). Napominje se da se neće dopustiti nepoštovanje ugovorom definisanih obaveza, a sve u cilju što skorijeg početka korištenja ovog objekta. Vrijeme koje je preostalo do isteka ugovorenog roka (7 mjeseci) je još uvijek bilo dovoljno za uspješnu realizaciju ugovorenih obaveza.

Iz dopisa – promjenjene okolnosti iz marta 2023. godine slijedi da je tužitelj pozvao naručioca da razmotri pravičnu izmjenju uslova ugovora i to prije svega ugovorene cijene i roka izgradnje, kako bi se to prilagodilo novonastalim okolnostima jer je došlo do promjena cijena materijala i usluga trećih lica na tržištu. Izvođač navodi da je svjestan da je dobio značajna sredstva na ime avansa i da su ugovorene fiksne jedinične cijene, ali i pored toga smatra da ima pravo na prilagođavanje ugovornih uslova novonastalim okolnostima. Dopisom od 13.04.2023. godine tužitelj je ponovno tražio izmjenju ugovora u dijelu cijene i roka izgradnje navodeći da je potrebno da se rok produži za 4 mjeseca, najkasnije do 24.04.2023. godine, a sve zbog promijenjenih okolnosti koje otežavaju ispunjenje obaveza izvođaču radova, te da se zajednički utvrde konstitutivni elementi ugovorene cijene.

Iz odgovora na zahtjev od 11.05.2023. godine slijedi da je ovdje tuženi istakao da se u toku izvođenja radova dinamički plan mijenjao četiri puta nalogom nadzornog organa kako bi se isti prilagodili stvarnom stanju. Kroz građevinski dnevnik je izvođaču radova stalno skretanja pažnja na kašnjenje po dinamičkom planu te na potrebu angažovanja većeg broja radnika kako bi se radovi izveli na vrijeme, a što tužitelj nije učinio, te je naručilac upućivao tužitelju zahtjeve za intenziviranje radova, pa je odlučeno da se izvođaču ne odobrava produženje roka za izvršenje ugovorenih radova, a kada je u pitanju cijena radova, u odgovoru se navodi kako se stiče utisak da avansna sredstva nisu utrošena na objekat Gradskog stadiona, pa se ne smatra opravdanim obavljanje razgovora oko cijene radova jer se sredstvima avansa trebao nabaviti sav materijal i oprema za koju se očekivala promjena cijena, pa nije odobrena ni izmjena ugovornih uslova u pogledu cijene.

Dopisom od 20.07.2023. godine tužitelj je predložio da se odredi novi rok za završetak radova i to do 31.12.2023. godine jer je ugovor o izvršenju radova od 16.02.2022. godine istekao, kao i avansna garancija.

Iz odgovora na ovaj dopis tuženog od 25.07.2023. godine tuženi (Vlada Brčko distrikta BiH-Odjeljenje za javne poslove) je naveo da se ne odobrava produženje roka, te je krajnji rok izvođenja radova po predmetnom Ugovoru 21.06.2023. godine, od kada počinju da se primjenjuju kaznene odredbe Ugovora, a sve iz razloga jer je kroz VIII privremenih situacija tužitelj realizovao ugovor u iznosu od 1.753.355,95 KM, a kako nije realizovano još 7.634.509,60 KM, stiče se utisak da je realizaciju preostalih 5.881.153,65 KM nemoguće izvršiti u traženom dodatnom roku.

Iz obavještenja tuženog od 07.08.2023. godine slijedi da je tužitelj obaviješten da je rok od 15 mjeseci istekao dana 21.06.2023. godine, da je u toku naplata penala u visini od 0,1% od ugovorene cijene.

Iz obavještenja Vlade Brčko distrikta BiH upućen Direkciji za finansije Brčko distrikta BiH slijedi da je Odjeljenje za javne poslove dostavilo zahtjev za protest bankovne garancije za uredno izvršenje ugovora, sa rokom važenja do 17.08.2023. godine, u iznosu od 763.450,96 KM, budući da je rok za završetak radova istekao 21.06.2023. godine, te se nakon toga imaju primijeniti kaznene odredbe Ugovora. Iz ovog obavještenja slijedi i da je, nakon zahtjeva za protest garancije za povrat avansa, dana 28.07.2023. godine banka garant Nova banka a.d. Banja Luka izvršila uplatu na račun Brčko distrikta BiH po protestu garancije u iznosu od 1.764.346,08 KM.

Uvidom u izjavu o jednostranom raskidu ugovora od 10.08.2023. godine sud je utvrdio da se predmetni Ugovor o izvođenju radova raskida danom prijema izjave od strane tužitelja. U obrazloženju izjave je navedeno da je izvođač uveden u posao dana 21.03.2022. godine (evidentno iz građevinskog dnevnika), da je rok za izvođenje radova na objektu Gradski stadion, u skladu sa ugovorom, istekao dana 21.06.2023. godine, da su se stvorili uslovi za naplatu penala od 0,1% ugovorene vrijednosti za svaki dan kašnjenja, da su stvoreni uslovi za raskid ugovora jer je izvođač kasnio sa izvođenjem radova duže od perioda za koji se obračunava maksimalni iznos penala (50 dana), a zakašnjenje nije bilo posljedica vanrednih okolnosti. Slijedi i da je izvođač radova uputio dopis dana 20.07.2023. godine kojim traži produženje roka do 31.12.2023. godine, ne navodeći razlog kašnjenja i neispunjavanja ugovornih obaveza i razloge za produženje roka, pa naručilac nije odobrio produženje roka, te je krajnji rok za izvođenje radova po ovom ugovoru bio 21.06.2023. godine, od kada se počinju primjenjivati kaznene odredbe Ugovora. Do

25.07.2023. godine (kada je naručilac uputio dopis izvođaču da ne odobrava produženje roka), izvođač je uradio i fakturisao 1.753.355,95 KM, što ukupno čini 22,96% izvedenih radova, a nakon toga je u potpunosti obustavio izvođenje radova. Budući da je naručilac stekao utisak da preostalih 5.881.153,65 KM nije moguće realizovati u traženom roku produženja Ugovora, to je naručilac u skladu sa odredbom člana 125 stav 3 Zakona o obligacionim odnosima izjavio da raskida Ugovor te jednostranu izjavu o raskidu dostavio izvođaču.

Uvidom u garanciju za uredno izvršenje Ugovora broj 1002908413 od 17.03.2022. godine sud je utvrdio da je istu izdala Nova banka a.d. Banja Luka, da se istom obavezala neopozivo i bezuslovno platiti na doznačeni račun naručioca (Brčko distrikt BiH) sumu koju naručilac bude zahtijevao, s tim što taj iznos ne može preći iznos od 763.450,96 KM (10% od vrijednosti Ugovora) i to u roku od tri dana po prijemu pisanog zahtjeva naručioca sa izjavom da dobavljač/ponuđač (ovdje tužitelj u ime grupe ponuđača) ne ispunjava svoje obaveze iz Ugovora ili ih neuredno ispunjava. Garancija stupa na snagu 17.03.2022. godine, a ističe dana 17.08.2023. godine u 16:00 sati.

Iz zahtjeva za protest garancije za uredno izvršenje ugovora broj 1002908413 od 17.03.2022. godine sud je utvrdio da je ovdje tuženi (Direkcija za finansije – Trezor Brčko distrikta BiH) uputio zahtjev Novoj banci a.d. Banja Luka jer njihov klijent, ovdje tužitelj, kao ovlašteni partner grupe ponuđača, po ugovoru o izvođenju radova zaključen dana 16.02.2022. godine, nije ispunio svoje obaveze, a što je navedeno u izjavi o jednostranom raskidu Ugovora. Stoga je ovdje tuženi izvršio protest garancije za uredno izvršenje ugovora uz obavezu da se na račun tuženog uplati iznos od 763.450,96 KM.

Iz dopisa Nove banke a.d. Banja Luka od 17.08.2023. godine upućena tužitelju slijedi da je ta banka zaprimila zahtjev za plaćanje po garanciji za uredno izvršenje ugovora broj 1002908403, a koju je banka izdala u korist Brčko distrikta BiH po nalogu ovdje tužitelja. Zahtjev za plaćanje po garanciji glasi na iznos od 763.450,96 KM, a rok za isplatu je tri dana po prijemu zahtjeva, odnosno do 22.08.2023. godine. Banka je pozvala tužitelja da najkasnije do 22.08.2023. godine ispunji ugovorene obaveze po garanciji, plaćanjem iznosa od 763.450,96 KM, a ukoliko to ne ispunji tužitelj, banka će ispuniti ugovornu obavezu prema korisniku garancije, najkasnije do 22.08.2023. godine.

Iz obavijesti o završetku radova od 10.08.2023. godine tužitelj je obavijestio tuženog da su radovi na izgradnji objekta Gradski stadion u Brčko distriktu BiH (IV faza izgradnje) prekinuti dana 10.08.2023. godine zbog objektivne nemogućnosti na strani tužitelja da se ispoštuju termini ugovorenog roka.

Iz zahtjeva od 11.08.2023. godine slijedi da je tuženi pozvao tužitelja da u roku od 15 dana od dana prijema ovog zahtjeva, oslobodi gradilište od lica, stvari i opreme koju je tužitelj doveo na gradilište, a koja nije ugrađena niti naplaćena.

Iz zapisnika sa sastanaka direktora (ovlaštenih predstavnika) tužitelja i predstavnika tuženog slijedi da su se sastajali više puta, da je tuženi obećavao da će izvršiti posao uz podizvođače, kasnije su predlagali i raskid ugovora, predlagali su produženje roka za izvođenje radova jer za preostali rok nisu mogli izvršiti radove, ali da će nastaviti raditi i da će uvesti podizvođače u posao, da nisu odustali od projekta. Isticalo se da će firma Safir uložiti dodatna sredstva kako bi se završio projekat. Na zapisniku od 25.05.2023. godine direktor tužitelja tvrdi da za sada problema nema, te da je tužitelj sve probleme koje je imao, riješio.

Iz iskaza svjedoka R.S. slijedi da je bio šef Odjela za javne poslove pri Vladi Brčko distrikta BiH, da mu je poznato da je zaključen ugovor sa tužiteljem o nastavku izgradnje stadiona u Brčkom (faza broj IV), da je izvođač radova Buk promet izabran na javnom tenderu, te da je tenderska dokumentacija sastavni dio zaključenog Ugovora kojeg su strane javno zaključile, dakle u prisustvu medija. Tužitelj je uveden u posao, obećanja tužitelja su bila da će se radovi iz ugovora obaviti u ugovorenom roku, tužitelj je obezbijedio bankarske garancije, ali je tražio i isplatu avansa. Između 2 i 4 miliona KM su isplaćena tužitelju na ime avansa kojeg je tužitelj slobodno trošio, pa se isplata tužitelju po situacijama isplaćivala 70%, a ostatak od iznosa uplaćenog avansa. Imenovan je nadzorni organ kojeg je činio svjedok u ovom postupku M.Z., a koji je unosio primjedbe u građevinski dnevnik zbog kašnjenja u izvođenju radova bez potrebe. Tuženi je tužitelju nudio svaku vrstu pomoći jer je tuženi nastojao da se svi radovi izvrše u dogovoreno vrijeme te su sve potrebno obezbijedili tužitelju. Ističe da tužitelj nije imao dovoljan broj radnika, a smatra da se ovaj ugovor mogao izvršiti za jednu četvrtinu predviđenog vremena po ugovoru. Navodi da je tužitelj tražio produženje roka za izvođenje radova, da je posao bio u vrijednosti oko 7 miliona KM, da je na prvu situaciju, dakle već prvi mjesec trebalo utrošiti oko milion maraka, ali kada se to nije desilo, sve se moralo prilagoditi ponovno novoj situaciji. Tuženi je predlagao tužitelju da uvede podizvođača radova jer je to isplasnije nego plaćanje penala. Na sastancima su se vodili zapisnici, a tuženi je tražio obrazloženje neizvršenja ugovornih obaveza. Navodili su da rade neke konstrukcije van stadiona, koja će se na kraju dovesti i uklopiti na stadion, ali to se nije desilo. Ističe da se iz budžeta obezbjeđuju sredstva za nastavak izgradnje stadiona, te da se ne može svaki mjesec tražiti dodatni iznos, nego se trebao pripremati postupak za V fazu izgradnje kako bi se odmah nastavilo sa radom nakon završetka IV faze jer svaka faza ima svoj tender. Svjedok tvrdi da je na stadionu, nakon što je tužitelj napustio isti, ostalo mnogo skupih stvari od tužitelja, te je tuženi to morao da čuva i da plaća to čuvanje jer je stadion otvoren sa svih strana. Nakon 15 mjeseci Ugovor nije bio izvršen od strane tužitelja, a tužitelj je uradio manje od 29% ukupnog planiranog posla u IV fazi izgradnje. Avans koji je isplaćen tužitelju je bio veći u odnosu na vrijednost izvedenih radova, pa je nakon raskida ugovora pokrenut protest bankarskih garancija. Jedna garancija je isplaćena vezano za avans (razlika je vraćena garancijom koja je nastala u odnosu na plaćeni avans i vrijednost izvedenih radova), a druga je išla sporije, a vezana je za dobro izvršenje posla, ali je i ona naplaćena od strane tuženog. Ugovor je davao mogućnost da se u dodatnom roku završe poslovi, uz naplatu penala, ali se ni to nije desilo. Tužitelj je samo povukao radnike sa gradilišta, ostalo je opreme – dizalica, te je tuženi zahtijevao od tužitelja da ukloni opremu sa gradilišta. Raspisan je novi javni poziv za V fazu izgradnje koja je obuhvatala i nezavršene radove iz IV faze gradnje. U V fazu je uveden novi izvođač, ali je godinu dana bio „prazan hod“ u kojem periodu je tuženi morao plaćati čuvanje opreme tužitelja. Svjedok pojašnjava da je naplaćeno i na ime penala do 5% vrijednosti posla, kao i bankarska garancija koja je predmet ovog spora u visini od 763.450,96 KM. Garancija za dobro izvršenje posla traje duže za 60 dana od svih rokova po ugovoru za izvršenje posla, te garancija onda bude protestovana nakon tih 60 dana.

Iz iskaza svjedoka N.R. slijedi da je zaposlenik Odjela za javne poslove, šef Pododjela za javne objekte, da je zaključen ugovor sa tužiteljem za IV fazu izgradnje stadiona jer se išlo do raspoloživih sredstava, da je bio postavljen nadzor nad izvođenjem tih radova ispred Odjeljenja Vlade, da je on bio koordinator nadzora, da je nakon zaključenja ugovora tužitelj uveden u posao, da je otvoren građevinski dnevnik 10-15 dana nakon uvođenja u posao, te je izvođač počeo sa radom. Tužitelj je dostavio bankarsku garanciju za dobro izvršenje posla, kako je traženo tenderskom

dokumentacijom, ali posao nije izvršen jer je bilo nedovoljno radnika. Navodi da je tužitelj imao nekoliko korekcija dinamičkog plana, da je rok za izvođenje radova po Ugovoru bio 15 mjeseci, ali da je tužitelj stalno kasnio sa izvođenjem radova, da su se održavali česti sastanci tuženog i tužitelja, da se sve to upisivalo u građevinski dnevnik koji je vođen. Tuženi nije želio naplaćivati penale, nego je želio da se ugovorne obaveze na vrijeme završe. Uz kašnjenje u izvedbi radova prvih 6 mjeseci, opet je bilo dovoljno vremena da se uz podizvođače to na vrijeme završi. Preko 2 miliona je izvedeno po privremenim situacijama od strane tužitelja, ali je naplaćena bankarska garancija od 10% ugovorene cijene koja se može naplatiti u slučaju neizvršenja posla, iako ona nije dobro definisana ugovorom. Tužitelju je sve isplaćeno što je uradio po privremenim i okončanim situacijama, naplaćen je i penal do 5% i 5% iznosa garantnog depozita za izvedene radove. Avans je vraćen kroz protest bankarske garancije koji nije utrošen. A naplaćen je kroz protest bankarske garancije i iznos od 764.450,96 KM na ime kvaliteta i urednosti izvršenja radova, te je taj iznos predmet ovog spora. Svjedok ističe da se prilikom naplate ove garancije nije utvrđivalo koja je to šteta nastala za Brčko distrikt.

Iz iskaza svjedoka M.Z. slijedi da je zaposlenik Odjela za javne poslove, ekspert za javne objekte, da je zaključen ugovor sa tužiteljem za radove na zapadnoj tribini stadiona u Brčkom, da je on bio član nadzornog tima za građevinski dio, da je on vodio građevinski dnevnik, da se nakon mjesec primijetilo da tužitelj kasni sa izvedbom radova, da su održani mnogi sastanci, da je tužitelj stalno ponavljao da će se radovi izvršiti, ali da se to nije desilo. Ističe da je slao dopise tužitelju, da je to upisivao u dnevnik, da su se za kašnjenja naplatili penali, kao i bankarske garancije zbog neizvršenja ugovora jer nikakve krivice nije bilo na strani tuženog. Ističe da je investitor nakon 15 mjeseci odlučio da raskine ugovor, da je oko 2 miliona bila vrijednost izvedenih radova, da se povukla i bankarska garancija za ostatak avansa, ali da u tom postupku on nije učestvovao, nego samo u nadzoru izvođenja radova.

Odredbom člana 1083 Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", broj 29/78, 39/85, 45/89, 57/89 i "Službeni list R BiH", broj 2/92, 13/93, 13/94; u daljem tekstu ZOO) je propisano da se bankarskom garancijom obavezuje banka prema primaocu garancije (korisniku) da će mu za slučaj da mu treće lice ne ispuni obavezu o dospelosti izmiriti obavezu ako budu ispunjeni uslovi navedeni u garanciji (1). Garancija mora biti izdata u pismenoj formi (2). Dakle, akcesorna bankarska garancija je takav ugovor kojim se banka obavezuje prema primaocu garancije (korisniku) da će mu u slučaju da mu treća osoba ne ispuni obavezu do dospelosti, namiriti obavezu ako se ispune uslovi garancije.

Dakle, među parničnim strankama nije sporno da su zaključile Ugovor o izvođenju radova dana 16.02.2022. godine (odnosno potpisale dana 18.02.2022. godine) za nastavak radova na izgradnji objekta Gradski stadion u Brčko distriktu BiH (IV faza izgradnje) prema uslovima tenderske dokumentacije broj: 13-002159/21 i ponudi izvođača od 07.10.2021. godine, da je prema Ugovoru rok za izvođenje radova bio 15 mjeseci od dana uvođenja u posao izvođača (ovdje tužitelja), da je tužitelj uveden u posao dana 21.03.2022. godine te da je krajnji rok za izvođenje radova po Ugovoru bio 21.06.2023. godine. Nije sporno da je tužitelj izvodio radove na početku, ali sa kašnjenjima, što je i evidentirano u građevinskom dnevniku koji je priložen kao dokaz tuženog u ovom postupku, nije sporno da je naručilac radova (ovdje tuženi) izvršio sve svoje obaveze iz člana 9 Ugovora, zatim i da je vršio uredna plaćanja po privremenim okončanim situacijama (osam privremenih situacija) na način što je umanjen određeni iznos za uplaćeni avans. Nesporno je i da tužitelj u ugovorenom roku nije završio svoje ugovorene obaveze i radove, da je ugovor raskinut izjavom o jednostranom raskidu ugovora

10.08.2023. godine obzirom da je tužitelj kasnio sa izvođenjem radova duže od perioda za koji je obračunavan maksimalan iznos penala (50 dana), a zakašnjenje nije bila posljedica vanrednih okolnosti (i sam tužitelj je tokom ovog postupka istakao da nije sporan raskid ugovora, da u ovom postupku ne osporava izjavu tuženog o jednostranom raskidu ugovora), dakle Ugovor je raskinut u skladu sa odredbom člana 10 stav 1 tačka 2 Ugovora o izvođenju radova.

Nije sporno ni da je tužitelj izvršio ugovorne obaveze u vrijednosti 1.753.355,95 KM (dakle oko 2 miliona KM sa uračunatim PDV-om), da od ukupne vrijednosti posla od 7.634.509,60 KM sa uračunatim PDV-om nije realizovano posla u vrijednosti od 5.881.153,65 KM sa PDV-om u traženom roku, a nije sporno ni da je tuženi naplatio penale u visini od 0,1% od ugovorene cijene za 50 dana, dakle do 10.08.2023. godine (do raskida ugovora), a što nije ni predmet ovog spora, niti je sporno da je tuženi naplatio ostatak avansa kroz protest druge bankarske garancije od Nova banka a.d. Banja Luka, što također nije predmet ovog spora.

Predmet ovog spora jeste nesporno naplaćena bankarska garancija od strane tuženog u iznosu od 763.450,96 KM protestom kod Nova banka a.d. Banja Luka budući da tužitelj smatra da se ista mogla naplatiti samo u slučaju da tužitelj nije otpočeo sa izvođenjem radova u roku od 5 dana po uvođenju u posao (član 4 stav 6 Ugovora o izvođenju radova).

Analizirajući odredbu člana 4 stav 6 predmetnog Ugovora, sud je utvrdio da su stranke dogovorile da se u cijelosti protestira garancija banke za dobro izvršenje posla ukoliko izvođač ne otpočne sa izvođenjem radova u roku od 5 dana po uvođenju u posao, odnosno u naknadnom primjerenom roku, u kojem slučaju će ugovor biti raskinut jednostranom izjavom volje naručioca. Naručilac u tom slučaju ima pravo i na naknadu štete, dakle neovisno o naplati bankarske garancije, a što je tuženi potvrdio u izjavi o jednostranom raskidu ugovora na strani dva, četvrti pasus, zadržavajući pravo na naknadu štete prema odredbi člana 10 stav 1 Ugovora, dakle iako je naplaćena bankarska garancija za dobro izvršenje posla. Bankarska garancija je ugovorena i naplaćena upravo iz razloga što tužitelj nije izvršio ugovorne obaveze u roku koji je bio ugovoren, ni u roku od 50 dana kašnjenja sa izvođenjem radova za koji period je maksimalan obračun penala, a tužitelj u ovom postupku, izvedenim dokazima, nije dokazao da je zakašnjenje bilo posljedica vanrednih okolnosti.

Uvidom u zapisnike sa sastanaka, te i u zahtjeve tužitelja za izmjenu ugovornih uslova (cijene i roka) – promijenjene okolnosti, dovodeći u vezu ove dokaze sa iskazima saslušanih svjedoka i sa kopijom građevinskog dnevnika, sud je utvrdio da je tužitelj obećavao izvršenje ugovornih obaveza, obećavao je angažovanje podizvođača, tražio je promjenu cijene za materijal i robu obzirom na porast cijena tih dobara i usluga, ali je upravo zbog toga tužitelju isplaćen avans kako bi obezbijedio neophodan materijal i robu odmah na početku posla, sve iz razloga ako bi došlo do povećanja cijene istih. Tužitelj nije iskoristio sav avans, iskoristio je manje avansa u odnosu na obavljene posao, ali se prema odgovorima tuženog na zahtjev tužitelja o izmjeni ugovornih uslova zaključuje da tužitelj od avansnih sredstava nije kupovao potrebnu opremu i materijal za izgradnju stadiona. Prema posljednjem zapisniku od 25.05.2023. godine tužitelj je tvrdio da može izvršiti ugovorne obaveze u ugovorenom roku, da nema više problema, ali se to nije desilo do ugovorenog roka 21.06.2023. godine, odnosno do raskida ugovora 10.08.2023. godine, nego je tužitelj nastavio da pismenim putem traži produženje roka, izmjenu cijene, što je tuženi odbijao, pa je tužitelj dana 10.08.2023. godine obavijestio tuženog da prekida

radove na terenu jer nije u mogućnosti da ispoštuje ugovorene rokove zbog objektivnih razloga (ne precizirajući o kojim se razlozima radi). Stoga, sud zaključuje da nema krivice na strani tuženog, nego je krivica upravo na tužitelju zbog neizvršenja ugovornih obaveza u ugovorenom roku (završetka radova predviđenih za IV fazu izgradnje Gradskog stadiona u Brčko distriktu BiH), a ti razlozi nisu bili obuhvaćeni vanrednim okolnostima.

Nadalje, sud cijeni da je odredbom člana 6 stav 4 i 5 predmetnog Ugovora ugovoreno da nadzorni organ kontroliše kvalitet, ali isto tako i kvantitet izvršenih radova, te ukoliko kvalitet i kvantitet ne odgovaraju ugovorenom, nadzorni organ pismenim putem nalaže izvođaču da u određenom roku otkloni nedostatke. Tuženi je u građevinskom dnevniku, ali i u dva zahtjeva za intenziviranje radova, kao i na usmenim sastancima (što je evidentirano na zapisnicima, a što proizilazi i iz iskaza svih saslušanih svjedoka kojim iskazima je sud u cijelosti poklonio vjeru jer su u vezi jedan sa drugim, kao i sa materijalnom dokumentacijom iz sudskog spisa, posebno građevinskim dnevnikom i zapisnicima, te i prepiskom između stranaka) upozoravao da kvantitet ne odgovara ugovorenom, dakle ni nakon mjesec dana od uvođenja u posao tužitelja, te da bi se mogao narušiti i kvalitet radova ukoliko se ubrza izvođenje radova u nekom dijelu u kojem su se javila kašnjenja i za koja kašnjenja su naplaćeni penali. Stavom 5 člana 6 Ugovora je ugovoreno da ukoliko izvođač ne otkloni konstatovane nedostatke, naručilac ima pravo da odmah raskine ugovor i da u cijelosti protestira garanciju za dobro izvršenje posla. Kako tužitelj nije otklonio konstatovane nedostatke koji su se odnosili na kvantitet radova, dakle nije izvršavao radove u rokovima, odnosno realizovao je samo 22,96% izvedenih radova, a za preostali iznos radova od 5.881.153,65 KM je ocijenjeno od strane tuženog da nije moguće realizovati ni u traženom roku produženja Ugovora, što je i navedeno u izjavi o jednostranom raskidu Ugovora na strani 2 (koji akt ne osporava tužitelj), a niti je nedostatke na koje je ukazivao nadzorni tim tužitelj otklonio u roku od 50 dana kašnjenja sa izvođenjem radova za koji period se maksimalno mogu obračunati penali, to je po ocjeni ovog suda tuženi imao pravo da raskine ugovor i u cijelosti protestira garanciju za dobro izvršenje posla u ugovorenom roku, obimu i kvalitetu (u ukupnom iznosu od 763.450,96 KM, koji iznos je i predmet ovog spora). Stoga, sud nalazi da tuženi nije bez pravnog osnova stekao navedeni iznos protestom bankarske garancije budući da su bili ispunjeni svi uslovi navedeni u garanciji, pa je banka i isplatila ovaj iznos novca na račun tuženog jer tužitelj nije dobro izvršio posao tuženom po predmetnom Ugovoru do ugovorenog roka (bankarska garancija je naplaćena po osnovu člana 6 stav 5 Ugovora, a ne po osnovu člana 4 stav 6 Ugovora budući da je tužitelj kao izvođač započeo sa izvođenjem radova u predviđenom roku te je i izvodio radove sve do raskida ugovora, dakle sve do 10.08.2023. godine).

Po osnovu svega izloženog, sud cijeni da tuženi nije stekao iznos od 763.450,96 KM na ime sticanja bez osnova (odredba člana 210 ZOO-a), pa tuženi nije u obavezi da isplati navedeni iznos tužitelju. Kako je sud odbio tužitelja sa glavnim zahtjevom, to mu ne pripada ni zakonska zatezna kamata, kao ni troškovi postupka kao sporedna potraživanja.

Odluku o troškovima parničnog postupka sud je donio primjenom odredbe člana 120 stav 1 ZPP-a obzirom da je tuženi u cijelosti uspio u sporu.

Sud je tuženom priznao troškove za radnje sastava odgovora na tužbu dana 21.05.2024. godine iznos od 1.667,50 KM koliko je tražio tuženi, za zastupanje na pripremnom ročištu dana 05.12.2024. godine iznos od 1.667,50 KM koliko je tražio tuženi, te za zastupanje na ročištu za glavnu raspravu dana 17.04.2025. godine iznos od

1.667,50 KM koliko je tražio tuženi, a sve u skladu odredbom člana 11 Zakona o Pravobranilaštvu Brčko distrikta BiH i Naloga Supervizora za Brčko od 26.06.2007. godine u vezi sa odredbom člana 129 ZPP-a, te i Zakona o advokatskoj djelatnosti u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 4/19), kao i aritmetičkog prosjeka Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 22/04 i 24/04) i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske („Službeni glasnik RS“, broj: 68/05) i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske („Službeni glasnik RS“, broj. 111/2024).

Ukupni troškovi tuženog iznose 5.002,50 KM, koji iznos je sud dosudio tuženom na ime troškova postupka imajući u vidu i odredbu člana 2 stav 1 ZPP-a.

Sudija  
Alisa Musić

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 30 dana od dana prijema prepisa presude, koja se putem ovog suda podnosi Apelacionom sudu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranu.